

Dnia 03.11.2008 r.

**TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY
W WARSZAWIE
ul. Jana Christiana Szucha 12 a
00-918 Warszawa**

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KANCELARIA	
wpl. dnia	05.11.2008
L.dz.	3483..... L. zał. ....

Skarżący: G Sp. z o.o.
w S

- zastępowany przez pełnomocnika
Grzegorza Olszewskiego, adw. w Kancelarii
Adwokackiej w Sanoku, adres dla doręczeń:
38-500 SANOK, ul. Sienkiewicza 3/3

**Przedmiot sprawy: o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP
przepisu art. 56 ust 1 pkt.12 Prawa energetycznego**

SKARGA KONSTYTUCYJNA

Działając imieniem Skarżącego i załączając pełnomocnictwo:

- I. zaskarżam przepis art. 56 ust 1 pkt 12 ustawy z 10.04.1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 89/2006 r. poz. 625 z późn. zm.) będący podstawą materialno-prawną wyroku Sądu Apelacyjnego w W z dnia .05.2008 r. sygn. akt: , który to przepis art. 56 ust 1 pkt 12 wyżej cytowanej ustawy jest niezgodny z art. 42 ust 2 i 3 Konstytucji RP / Dz. U. Nr 78 z1997 r. poz. 483 z późn. zm./,
- II. zaskarżony przepis art. 56 ust 1 pkt 12 Prawa energetycznego **stanowi naruszenie prawa Skarżącego do obrony w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy przed naczelnym organem administracji państwowej- Prezesem URE i Sądami obu instancji w sprawie zakończonej nałożeniem na skarżącego kary pieniężnej jako środka sankcyjnego - art. 42 ust 2 Konstytucji, a także naruszenie**

w powyższych okolicznościach **prawa Skarżącego do korzystania z domniemania niewinności – art. 42 ust 3 Konstytucji** przez zupełne pozbawienie Skarżącego możliwości wykazywania, że niedopełnienie obowiązku administracyjnego jest następstwem okoliczności, za które Skarżący nie ponosi odpowiedzialności.

- III. W oparciu o powyższe podstawy wnoszę o przyjęcie skargi do rozpoznania wnosząc o stwierdzenie niezgodności z wskazanymi postanowieniami Konstytucji RP wyżej cytowanego przepisu ustawowego.
- IV. A ponadto wnoszę o przyznanie Skarżącemu zwrotu kosztów postępowania przed Trybunałem.

UZASADNIENIE OPIS STANU FAKTYCZNEGO I PRZEBIEGU POSTĘPOWANIA

1. W dniu .03.2005 r. inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili dopuszczenie do obrotu na stacji paliw Skarżącego w J benzyny uniwersalnej, w której jeden z parametrów nieznacznie odbiegał od normy /bezsporne/. Paliwo z takimi właściwościami zostało Skarżącemu dostarczone wraz ze stosownymi atestami przez producenta Rafinerię S.A.
Skutkiem tej kontroli Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i stwierdzenia powyższych ustaleń z dnia .03.2005 r. było wszczęcie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki /URE/ dnia .01.2006 r. postępowania administracyjnego wobec Skarżącego zakończonego wydaniem decyzji nakładającej na skarżącego kary pieniężnej w kwocie zł za naruszenie jednego z warunków udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi - decyzja Prezesa URE z dnia .01.2007 r., znak
2. W międzyczasie, po kontroli paliw z .03.2005 r., w miesiącu czerwcu 2005 r. skarżący G Sp. z o.o. zażądał skontrolowania przez Inspekcje Handlową paliwa, które zakupywał systematycznie na podstawie stałej umowy u producenta Rafinerii S.A. Kontroli dokonano bezpośrednio po wyjechaniu z zakładu producenta autocysterny z zakupioną partią paliwa, pobierając próbki wprost z zbiornika autocysterny. Badanie paliwa przeprowadzone przez certyfikowane laboratoria na zlecenie WIIH wykazały również nieznaczne przekroczenia tego samego parametru /dane i dokumenty w aktach sprawy w tym załączonych kopiach wyroków wraz z uzasadnieniami/.
3. Skarżący odwołał się od decyzji Prezesa URE do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Sądu Okręgowego w W gdzie,

oprócz wyżej opisanych okoliczności wykazał stanami liczników dystrybutorów i kompletami faktur, że w okresie od otwarcia stacji paliw .11.2004 r. /przy wyczyszczonych przez serwis zbiornikach z udokumentowaniem tego czyszczenia/ do dnia .03.2005 r. zakupywał dostawy benzyny uniwersalnej/ i innych paliw/ wyłącznie i w całości u producenta Rafinerii S.A.

Wskazywał także, że za czyn wprowadzenia do obrotu paliw niezgodnych z normą karnie zostali skazani członkowie Zarządu przedsiębiorstwa producenta - Rafinerii S.A.

Sąd I instancji oddalił odwołanie przyjmując, że samo bezsporne wprowadzenie do obrotu paliw nie odpowiadające normie uzasadnia nałożenie kary pieniężnej na podstawie wiadomego przepisu Prawa energetycznego – wyrok Sądu Okręgowego w W wraz z uzasadnieniem z dnia .06.2007 r., sygn. akt: w załączniku/.

4. Skarżący wniósł apelację od tego wyroku do Sądu Apelacyjnego w W . Sąd Apelacyjny w W wyrokiem z dnia .05.2008 r., w sprawie sygn. akt: , oddalił apelację dzieląc stanowisko Sądu I instancji /wyrok Sadu Apelacyjnego w załączeniu/.

UZASADNIENIE STANU PRAWNEGO SKARGI

5. Podstawę prawną nałożenia na skarżącego kary pieniężnej stanowi art. 56 ust. 1 pkt. 12 Prawa energetycznego. Zgodność tego przepisu z naszym systemem prawnym i Konstytucją RP wzbudza poważne wątpliwości co wymaga zbadania w postępowaniu przed Trybunałem.
Treść cytowanego przepisu powoduje, że w przypadku naruszenia warunków koncesji wobec podmiotu korzystającego z koncesji **stosuje się obligatoryjne karę pieniężną niezależnie od zawinienia.**
Jest to w sposób oczywisty odpowiedzialność absolutna nieznaną w ogóle naszemu systemowi prawnemu.
Ponadto wobec takiego podmiotu stosuje się sankcje typu administracyjnego, co sprzeciwia się statuowanej w naszym systemie prawnym zasadzie domniemania niewinności.
6. Na powyższe szerokie rozumienie zasady domniemania niewinności nie tylko w prawie karnym, ale także w odniesieniu do wszystkich przepisów o charakterze sankcjonująco-dyscyplinującym wskazywał Trybunał Konstytucyjny między innymi w orzeczeniu z 1.03.1994 r., sygn. akt.:

U 7/93, OTK I/1994, poz. 5, a także w wyroku z 3.11.2004 r., sygn. akt.: K 18/2003, OTK ZU 10A/2004, poz. 103.

Podobną linię prezentuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 4.07.2002 r., sygn. akt: P 12/2001 - opubl. OTK ZU 2002 /4A, poz. 50, wypowiadając się co do bezzasadności stosowania w naszym systemie odpowiedzialności absolutnej.

7. Nakładanie kary pieniężnej jako sankcji administracyjnej w sytuacjach przewidzianych w art. 56 ust. 1 pkt. 12 Prawa energetycznego jest właśnie takim klasycznym przykładem karania w razie zaistnienia określonych w ustawie przesłanek, **zupełnie w oderwaniu o zawinienia podmiotu karanego**, a także bez uwzględniania na etapie stosowania kary pieniężnej /a więc sui generis sankcji/ istnienia okoliczności, za które podmiot karany nie ponosi odpowiedzialności.

Taka konstrukcja tego przepisu może powodować w istocie sytuację, że podmiot karany sankcją w postaci kary pieniężnej ponosi niejako odpowiedzialność za osoby trzecie, co jest sprzeczne w ogóle z jedna z naczelných zasad prawa - **zasady odpowiedzialności za własne czyny**, czy działania bądź zaniechania.

Stosowanie kary pieniężnej na podstawie wiadomego przepisu **narusza szeroko pojmowaną zasadę domniemania niewinności a więc przepis art. 42 ust 3 Konstytucji RP**. Narusza także zasadę prawa do obrony wyrażoną w art. 42 ust 2 Konstytucji, bowiem podmiot wobec którego stosuje się karę pieniężną nie może powoływać okoliczności ekskulpujących czy egzoneracyjnych, gdyż ustawa Prawo energetyczne nie przewiduje tego.

8. Instytucja kary pieniężnej z art. 56 ust. 1 pkt. 12, pozostając w sprzeczności z przepisami art. 42 ust. 2 i 3 Konstytucji RP, narusza także art. 2 Konstytucji, tj. wyrażoną w tym przepisie zasadę państwa prawnego. Wprowadzenie odpowiedzialności absolutnej w stanach faktycznych, do których odnosi się art. 56 ust. 1 pkt. 12 Prawa energetycznego nie jest zgodne z zasadą państwa prawnego.

Skarżący reasumując wskazuje, że zaskarżony przepis narusza następujące prawa konstytucyjne przysługujące Skarżącemu:

- prawo do obrony w postępowaniu przed organami państwowymi prowadzonym na podstawie ustawy- tj. art. 42 ust 2 Konstytucji, oraz
- prawo do korzystania z domniemania niewinności do czasu ukarania prawomocnym orzeczeniem po stwierdzeniu winy - tj. art. 42 ust. 3 Konstytucji.

Reasumując wnoszę jak w sentencji skargi

Za Skarżącego:

~~PEŁNOMOCNIK~~
mgr Grzegorz Olszewski
ADWOKAT

KANCELARIA ADWOKACKA
adw. Grzegorz Olszewski
38-500 Sanok, ul. Sienkiewicza 3/3
tel. 013 46 419 20
NIP 687-100-18-62 REGON 370236457

Otrzymują:

- 1). Adresat - 5 egz, skargi, wraz z pełnomocnictwem i opł. skarbową za 17 zł,
- 2). A/a.

Załączniki do skargi:

- 1). Decyzja Prezesa URE z dnia .01.2007 r. znak: _____, wraz z uzasadnieniem,
- 2). Wyrok Sądu Okręgowego w W _____ z dnia .06.2007 r., sygn. akt: _____, wraz z uzasadnieniem,
- 3). Wyrok Sądu Apelacyjnego w W _____ z dnia .05.2008 r., sygn. akt.: _____, wraz z uzasadnieniem.